

[Rager.]

paa følgende Forhold. Naar et Firma, der ikke er organiseret, skal have en Sag ind for Fællesudvalget eller Nævnet, udpeger dette Firma 2 Repræsentanter, som indtræder i Stedet for 2 af de organiserede Arbejdsgivere, og derefter træffes Afgørelsen i Fællesudvalget med Flertal, men de 2 uorganiserede eller det Firma, som har indvalgt dem, kan derefter appellere Sagen og faa den ind for Nævnet, idet Behandlingen da kommer ind under de Regler, der er givet i § 2, dog suppleret med en Bestemmelse i § 1, hvorefter Nævnet under Behandlingen af de i § 2 nævnte Forhold ledes af Formandsskabet. Nu mener jeg at have Ret i — og jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Krag, at han havde samme Erindring fra Forhandlingerne i Fjor —, at det var en absolut Forudsætning, at hvor organiserede og uorganiserede Repræsentanter, det være sig for Arbejdsgivere alene eller for Arbejdere alene, deltog i Forhandlingen, skulde de aldrig ved den endelige Afgørelse kunne risikere paa Forhaand at være numerisk underlegne de organiserede, 3 paa den ene Side og 1 paa den anden, og dermed være udelukkede fra at faa Sagen bedømt efter deres Mening paa alene saglig Grund. Derfor mente jeg, det foregik paa den Maade, at der vel staar, at Formandsskabet „leder“ i saadanne Tilfælde, men jeg gik ud fra, at Formandsskabet deltog i Forhandlinger og i Afstemning paa lige Fod med de andre Medlemmer af Nævnet.

Nu skal jeg indrømme, at der maaske er andre Maader at løse Spørgsmaalet paa, men det, jeg gerne vil have en Udtalelse af Ministeren om, er, hvorledes Ministeren vil stille sig til paa den ene eller anden Maade at forme et Ændringsforslag, der medfører, at Loven i Realiteten kommer til at ramme det, som jeg her gør mig til Talsmand for, specielt ud fra dette, at vi i Fjor efter mit Skøn var enige om; at naar 2 uorganiserede Repræsentanter staar over for 4 organiserede, er der enten en Appellinstans eller, hvor man er oppe ved den højeste Instans, en Forsamling, hvor der ikke paa Forhaand er en Overvægt af organiserede. Jeg henstiller til Ministeren at udtale sig om dette Spørgsmaal.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Krag vilde gerne have nogle Oplysninger vedrørende

de Sager, der er behandlet i Henhold til Lovens § 2, det vil altsaa sige Sager vedrørende de ikke overenskomstmæssigt dækkede Omraader. Jeg gør opmærksom paa, at der findes Oplysninger derom i Bemærkningerne til Lovforslaget, men det er selvfølgelig kun en talmæssig Oplysning, der foreligger der, om hvor mange af den Slags Sager, der har været behandlet. Hvorledes Sagerne Udfald er blevet, har jeg derimod ingen Oplysninger om i Øjeblikket, men jeg er villig til at undersøge dette Forhold paa den givne Foranledning, og naar det er undersøgt og de nødvendige Oplysninger er tilvejebragt, da at tilstille de ærede Ordførere eller Partierne de nødvendige Oplysninger, saaledes at det deraf fremgaar, hvorledes disse Sagers Resultat er blevet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg synes, at det ærede Medlem ligesom gav Udtryk for, at det næsten var en Betingelse for, at Lovgivningsmagten gik med til denne Lovgivning, at de to Hovedorganisationer stillede Midler til Raadighed til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Jeg tror nu, det er at vende Forholdet lidt paa Hovedet, thi egentlig tror jeg ikke, at nogen af de to Organisationer ønskede en Lovgivning som denne, men de fandt, at saaledes som Situationen var, var den nødvendig, og jeg havde den Opfattelse, at Lovgivningsmagten i meget høj Grad betragtede det som en Nødvendighed, at hele Arbejdsforholdet blev fastlagt efter visse Regler, saaledes at man kunde undgaa den faglige Uro. Jeg tror derfor ikke, at man skal fremstille det, som om Hovedorganisationerne tilkøbte sig denne Lovgivning ved Løfter om at ville stille Midler til Raadighed til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Men det er rigtigt, at Spørgsmaalet var fremme, og det er rigtigt, at der fra Organisationernes Side var sagt, at man vilde overveje Spørgsmaalet om at anvende de Midler, man besad, og som nu ikke i samme Grad skulde anvendes til de Formaal, som de ellers var tilvejebragt for, nemlig Understøttelse under Arbejdskonflikter, til at hjælpe paa hele den foreliggende Situation beskæftigelsesmæssigt set. Det er ogsaa rigtigt, at Arbejdsgiverforeningen har stillet et Millionbeløb til Raadighed for Beskæftigelsesforanstaltninger af forskellig Art. De samvirkende Fagforbund som saadanne har jo ingen Formue; der ligger ingen Formue i De samvirkende Fagforbunds Kasse. De Penge, der er Tale om, ligger ude omkring i de enkelte Organisationer, og det er en Kends-